

در جوامع دیگر همچون انگلستان، فردگرایی مهم‌تر است و تأکید کمتری بر وفاداری و حمایت از دیگران وجود دارد. کودکان می‌آموزند که بگویند "من". در کشورهای جمع‌گرا، انتظار می‌رود که کارفرمایان، تعهد بیشتری نسبت به کارکنان و خانواده‌های آنان داشته باشند.

مردسالاری / زن سالاری: رفتاری در قبال جنسیت "مردسالاری در جوامعی رواج دارد که در آنها می‌توان نقش‌ها و وظایف اجتماعی را بر اساس جنسیت مجرزا کرد؛ زن سالاری در جوامعی رواج دارد که چنین نقش‌هایی در تداخل با یکدیگر هستند".

در جوامع مردسالار (هافتیت انگلستان را به عنوان مثال چنین جوامعی ذکر می‌کند)، کار تقسیم و بیشتر وظایف به مردان داده می‌شود. در این جوامع استرس زیادی پیرامون موفقیت اجتماعی، رقابت، و موفقیت در کار وجود دارد. در جوامع زن سالار همچون فرانسه (به گفته هافتیت)، استرس زیادی در قبال روابط، مهارت‌های زندگی و عملکرد اجتماعی وجود دارد.

پرهیز از ابهام: نیاز به ساختار ابهام یعنی معیاری که بر اساس آن، اعضای یک فرهنگ احساس می‌کنند بر اثر موقعیت‌های مبهم و ناشناخته تهدید می‌شوند. در برخی جوامع، نیازی عمیق نسبت به ساختار وجود دارد. این امر به دلیل هراس از ابهام زیاد است. کشورهایی که ابهام کم یکی از ویژگی‌های اصلی آنان به شمار می‌رود (مانند انگلستان) وجود تفاوت‌های فرهنگی را مخاطره آمیز نمی‌دانند، در حالی که در جوامع به شدت ابهام‌گریز، مردم تلاش زیادی می‌کنند تا از ابهامات دوری کنند و خطر وضع شده از جانب سیستم‌های مبهم را کاهش دهند.

این ابعاد در عمل
هافتیت تأکید زیادی بر این نکته دارد که "ابعاد" مورد نظرش، یک نسخه یا یک فرمول نیستند، بلکه یک مفهوم و یک چارچوب می‌باشند. آنها ما را به ابزارهایی تحلیلی مجهز می‌کنند تا تفاوت‌های فرهنگی را درک کنیم. به کمک این ابزار می‌توان افراد و گروه‌های را در فرهنگ‌های گوناگون کنترل و مدیریت نمود. مثلاً شرکت‌های چند ملیتی که اقدام به ایجاد تیم‌های بین‌المللی می‌نمایند، می‌توانند از چارچوب هافتیت برای درک تفاوت‌های فرهنگی استفاده نمایند که در تجارب عملی و روزمره خود مواجه هستند. دانستن این تفاوت‌ها می‌تواند منع از تضاد و اختلاف در مدیریت بین‌المللی شود. استفاده از این چارچوب نشان می‌دهد که همیشه نمی‌توان فرض کرد که کشورهای ظاهرًا مشابه که در یک منطقه قرار دارند، مانند هلند و بلژیک یا اتریش و مجارستان، دارای فرهنگ‌های یکسانی باشند.

ملی بر اساس ارزش‌های ایشان قابل تمایز هستند.

ارزش‌ها در زمرة نخستین موضوعاتی هستند که در کودکان شکل می‌گیرند. محیط بومی در مدارس و در محیط کار باعث تقویت این ارزش‌ها می‌شوند. بنابراین تغییر دادن آنها در آینده برای افراد بسیار دشوار می‌شود، به همین دلیل است که کارگران مهاجر به یک کشور دیگر، در اطباق خود با فرهنگی دیگر، با مشکلات عدیده‌ای مواجه می‌شوند.

ابعاد فرهنگ ملی

هافتیت تحقیق خود را با استفاده از پرسش نامه‌ای به نام مازل پیمایشی ارزش‌ها انجام داد. به کمک نتایج این پیمایش، او شاخص‌هایی را به دست آورده که منعکس کننده ویژگی‌ها یا ابعاد فرهنگی یک کشور هستند. (تمام پرسش‌های مندرج در این مقاله، برگرفته از کتاب فرهنگ‌ها و سازمان‌ها هستند که هافتیت در سال ۱۹۹۱ به رشتۀ تحریر درآورد.)

فاصلۀ قدرت: چگونه یک جامعه به مقابله با بی‌عدالتی‌ها می‌پردازد

هافتیت فاصلۀ قدرت را چنین تعریف می‌کند: "معیاری که بر اساس آن، سازمان‌ها و نهادهای یک کشور که قدرت کمتری دارند، می‌پذیرند که قدرت به صورت ناعادلانه توزیع شده است".

در کشورهایی که این فاصلۀ قدرت کم است، بی‌عدالتی در میان مردم به حداقل می‌رسد، تمرکز زدایی فراگیرتر است، زیرستان انتظار دارند که افراد مافوق با آنها مشورت نمایند و امتیازات و سمبول‌های موقعیت اجتماعی چندان به چشم نمی‌آیند. بر عکس در کشورهایی که فاصلۀ قدرت در آنها بالا است، بی‌عدالتی در میان مردم به شدت رواج دارد، افرادی که قدرت کمتری دارند شدیداً و استهانه به افراد دارای قدرت بیشتر هستند، تمرکز در فعالیت‌ها بیشتر است و احتمالاً افراد زیردست کاملاً بر مبنای امتیازات، حقوق و سمبول‌های اجتماعی از افراد مافوق خود جدا هستند.

فردگرایی / جمع‌گرایی: رفتاری به سمت یک گروه "فردگرایی در جوامعی رواج دارد که روابط میان افراد آن از میان رفته است: هر کسی فقط به دنبال منافع خود و خانواده اش است. بر عکس، جمع‌گرایی در جوامعی رواج دارد که افراد از بد و تولد در گروه‌های قوی و متعدد جای می‌گیرند و در تمامی طول عمرشان از آنها در ازای وفاداری که به گروه دارند، حمایت می‌شود."

در برخی جوامع، مردم باید به یک گروه تعلق داشته و نسبت به آن گروه وفادار باشند. کودکان می‌آموزند که بگویند "ما". این امر در کشورهایی همچون ژاپن، هندوستان و چین مصدق دارد.

است، نشان می دهد که چگونه فرهنگ ملی بر فرهنگ سازمانی تاثیرگذار است. از نظر تروپنارز، انواع اصلی فرهنگ خانواده (فرهنگ قدرت مدار)، برج ایفل (فرهنگ وظیفه مدار)، موشک هدایت شونده (فرهنگ پژوهه مدار) و انکوباتور^{۱۰} (فرهنگ اجرامدار) - قابل قیاس با مدل هافستید هستند. خود هافستید کارش را از طریق همکاری هنری میتربرگ^{۱۱} به این حوزه اشاعه داد و پنج ساختار سازمانی میتربرگ را به ابعاد فرهنگی خودش پیوند داد. هدف از این پیوند، نشان دادن این امر بود که برخی ساختارهای سازمانی بهتر از دیگر ساختارها با فرهنگ‌های ملی تطابق دارند.

همچنین این ابعاد روشی را برای تعریف ویژگی‌های فرهنگی یک سازمان یا کشور خاص در اختیار ما قرار می دهد. مثلاً، اگر کسی بگوید، کشوری دارای شاخص بالای زن سالاری است، این امر بدان معنا است که ساکنان آن کشور ارزش بالایی در قبال روابط کاری زیرستان با افراد مأمور و همتایانشان دارند، همانجا بی زندگی می کنند که خانواده آنان می خواهند و از امنیت شغلی برخوردارند.

گیرت هافستید در بک شناه

نظریه هافستید از ارزش بالایی برخوردار است هر چند تغییر فرهنگی و نمونه های خاص وی، دیگر امروزه معتر نیستند. دیگر محققان از چارچوب او برای تعیین ثبات روش‌های خاص مدیریت در کشورهای مختلف با مقایسه کشورها برای درک تفاوت‌های فرهنگی در حوزه‌های مختلف مدیریت استفاده کرده اند. مویوث ها^۷ از چارچوب هافستید برای ارزیابی تفاوت‌ها و شباهت‌های فرهنگی میان کشورهای شرق آسیا استفاده کرده است. سپس از یافته‌های او برای درک رفتارهای موجود در این کشورها بهره گرفته شد.

تحقیق اولیه هافستید متمرکز بر کارگران متوسط بود. دیگر محققان کار او را و به گروه‌های مختلف کارگری در کشورهای گوناگون اشاعه داده اند. مایکل بوند^۸ از کار هافستید در قبال هنگ کنگ و تایوان بهره برد و از مژول ارزش‌های چینی برای آزمودن کار هافستید بر اساس روش‌ها و نگرش‌های غربی استفاده کرد. ابعاد فرهنگی تأیید شدند به استثنای پرهیز از ابهام که تنها یک نظریه قابل کاربرد در غرب است. (دیگر محققان نیز درباره این بعد از فرهنگ شک دارند لذا می توان گفت که این مفهومی است که تنها در زمان هافستید کاربرد داشته و برای شرایط امروزی معنایی ندارد). کار بوند باعث کشف بعد پنجم یعنی نگرش‌های کوتاه و بلند مدت شد. این بعد به سنجش این موضوع می پردازد که یک کشور چگونه باید نگرشی کوتاه یا بلند مدت، در قبال زندگی برگزیند. نگرش بلندمدت برگرفته از پویایی کنفوسیوس و ارتباطی عمیق و تنگاتنگ با توسعه اقتصادی دارد.

فائز تروپنارز^۹ که محققی دیگر در زمینه تفاوت‌های فرهنگی

7.Ha-Mo Yuet	13.Hill-McGraw
8.Michael Bond	14.Richard Hodgetts
9.Fons Trompenaars	15.Andrew Brown
10.Incubator	16.Michael Humphreys
11.Henry Mintzberg	17.Tony Morden
12.Thousand Oaks	18.Jan Selmer

مدیریت دنیا جهانی است.

یکی از بزرگ‌ترین مسائل های کسب و کار بین‌المللی امروز، سحوه مدیریت کسب و کارها در مرزهای جان سلمر^{۱۰}

می‌گیرند، مشکلاتی هستند که در سازمان وجود دارند اما نادیده گرفته می‌شوند. سیستم‌های فعال نظارتی به رفع این مشکلات کمک می‌کنند.

یکی از شیوه‌های مهم در نظارت، تجزیه و تحلیل "انحراف معیار" یا "واریانس" است. این موضوع کمی فنی به نظر می‌رسد اما در واقع این ازار بسیار ساده‌ای است که اغلب توسط مدیران برای نظارت بر بودجه استفاده می‌شود و در واقع نشانگر نیازهای آموزشی است. وقتی در مورد بودجه توافق حاصل می‌شود، آن را به هزینه‌های ماهیانه تقسیم می‌کنند. هر گونه واریانس و انحراف از آنچه که پیش‌بینی شده - چه صعودی و چه نزولی - به بررسی دقیقی نیازمند است، تا مشخص شود چرا چنین اتفاقی رخ داده و چه نتایجی را به دنبال داشته است.

در تجزیه و تحلیل نیازهای آموزشی، استانداردها و شاخصه‌های خاص عملکرد، جایگزین ارقام بودجه می‌شوند. حتی در مورد موضوعات ساده‌ای همچون رضایت مشتریان،

فرآیند کارکنان در این زمینه بحث می‌کنند که چه مهارت‌هایی را چراو چگونه، باید توسعه دهنده؛ که مبنای سازنده برای افزایش عملکرد مهیا می‌کند.

معايير

فرآیند تجزیه و تحلیل نیازهای آموزشی عیب خاصی ندارد، اما:

» نیازمند زمان و انرژی زیاد برای برنامه ریزی یک تجزیه و تحلیل جامع و همچنین برای تحلیل نتایج است؛

» نیازمند هماهنگی نتایج میان مدیران است، برای آن که طرح مزبور منعکس کننده اولویت‌های سازمان و دارای توجیه اقتصادی باشد و مانع از دوباره کاری واحدهای سازمانی شود؛

» نیازمند درگیری کامل کارآموزان و ارزیابی آنها توسط مدیران است.

چک لیست عملی

نیازهای آموزشی را در سه بخش کلی می‌توان تقسیم بندی کرد:

» نیازهایی را که می‌توانید پیش‌بینی کنید؛

» نیازهایی که از طریق نظارت و کنترل مشخص می‌شوند؛

» نیازهایی که در واکنش به مسائل غیرمنتظره بوجود می‌آیند.

۱. نیازهای آموزشی را هماهنگ کنید.

نیازهای آموزشی یک واحد، احتمالاً در دیگر واحدان نیز دیده می‌شوند. این امر برای مدیرانی که تا مشکلی بروز می‌کند، تمام منابع خود را صرف رفع آن می‌کنند، دست به دوباره کاری می‌زنند و انرژی خود را تلف می‌کنند، کاملاً بی معنا است. اکثر سازمان‌ها کارکنانی دارند که می‌توانند این نیازها را رفع کنند. شاید شما فردی نیستید که سیستم را هماهنگ می‌کند، اما نقش مهمی در جمع آوری بهترین اطلاعات، برای رفع نیازهای آموزشی کارکنانتان دارید.

۲. نیازهای حوزه کنترل خود را پیش‌بینی کنید.

نیازهای پیش‌بینی شده اغلب در سازمان یا فعالیت‌هایش دیده می‌شود. مثلاً شما می‌دانید و قتی یک دستگاه جدید وارد محیط کار می‌شود، باید افراد را برای استفاده از آن آموزش دهید. به همین صورت، شرکتی که ارتقادهی خدمات به مشتریان را، بخشی از استراتژی سازمانی خود می‌داند، باید توجه داشته باشد که اجرای این برنامه برای رشد کارکنان و موفقیت آنها الزامی است.

۳. شیوه‌های نظارتی را توسعه دهید.

برخی از مشکلاتی که در طبقه بندی نیازهای آموزشی قرار

نظارت و کنترل نشان می‌دهد که چه مشکلات و شکاف‌هایی وجود دارد، اما باید مراقب باشید که عجله نکنید و فرضیات غلطی را در مورد خلق نکنید. مثلاً، ممکن است نتیجه بگیریم که گردش سریع و نامعمول کارکنان در بخش‌های کوچک، به دلیل کار شیفتی، مسئله‌ای طبیعی است؛ اما تحقیقات بیشتر نشان می‌دهد که این امر، به دلیل شرایط بدکاری است. آموزش نمی‌تواند این مسئله را حل کند؛ حتی اگر فرآیند کنترل و نظارت به شناسایی آن کمک کرده باشد.

شما می‌توانید استانداردی را تعیین کنید که به موجب آن ۹۵ درصد مشتریان این احساس را داشته باشند که خدماتی عالی دریافت می‌کنند. ارزیابی رضایت مشتریان می‌تواند تا حد زیادی این انحراف معیارها را روشن کند.

۴. در تجزیه و تحلیل نیازها، همیشه ذهن روشی داشته باشید.

نظارت و کنترل نشان می‌دهد که چه مشکلات و شکاف‌هایی وجود دارد، اما باید مراقب باشید که عجله نکنید و فرضیات غلطی را در مورد شرایط موجود خلق نکنید. مثلاً، ممکن است نتیجه بگیریم که گردش سریع و نامعمول کارکنان در بخش‌های کوچک، به دلیل کار شیفتی، مسئله‌ای طبیعی است؛ اما تحقیقات بیشتر نشان می‌دهد که این امر، به دلیل شرایط بدکاری است. آموزش نمی‌تواند این مسئله را حل کند؛ حتی اگر فرآیند کنترل

- ـ یافته های خود را به اطلاع دیگر مدیران برسانید.
- ـ به یاد داشته باشید که نیازهای بالقوه را در سطح سازمان، در سطح فعالیت ها و در سطح فردی در نظر بگیرید.
- ـ خودتان را فردی بدانید که به آموزش نیازمند است.

نایدها

- ـ بدون درک نیازهای واقعی، هیچ آموزشی ارایه نکنید.
- ـ اگر یک برنامه‌ی آموزشی را مفید می‌دانید، همگان را به آن برنامه اعزام نکنید. افراد دارای سوابق و تجارت گوناگون و در نتیجه اولویت های آموزشی منحصر به خودشان هستند.
- ـ بر آموزش های ساده به قیمت نادیده گرفتن آموزش های مناسب (مثلًا آموزش استفاده از سیستم های کنترلی) تمرکز نکنید.

و نظارت به شناسایی آن کمک کرده باشد.

۵. تعیین سطح کنید.

ممکن است یک نیاز آموزشی، محدود به یک فرد یا یک اقدام باشد اما بر دو یا سه سطح دیگر سازمان هم تأثیر بگذارد. اگر سازمان مشتریانش را افرادی مزاحم تلقی کند، باید کل رویکرد خود را عوض کند. در چنین وضعیتی، اعزام یک یا دو نفر به آموزش، کاری غلط است. این کل سازمان است که به آموزش نیازمند است.

۶. اقدام مناسبی را انجام دهید.

اگر نیازهای آموزشی در حوزه کنترل شما است، احتمالاً در سطح افراد یا فعالیت ها هستند و شما می‌توانید برای رفع این نیازها دست به اقدام بزنید.

اگر این نیازها در سطحی فراتر از حوزه تحت کنترل شما دیده می‌شوند، باید توصیه ها و پیشنهادهای خود را در سطحی گسترده‌تر ارایه کنید.

برای تجزیه و تحلیل نیازهای آموزشی

بایدها

در زمان ارایه خدمات آموزشی، تجزیه و تحلیل نیازهای آموزشی را جدی بگیرید.

2.Robert Hargrove

3.David Peterson and Mary De Hicks

4.Michael Porter

برای اطلاعات بیشتر

کتاب ها:

"هدایت ماهرانه: نتایجی عالی از طریق تأثیرگذاری بر افراد، شیوه فکری و فعالیت های جمعی آنان"، رابرت هارگرو^۲، ۱۹۹۵

"رهبر همانند یک مریب: استراتژی هایی برای هدایت و رشد دیگران"، دیوید پترسون و ماری دی هیکس^۳، ۱۹۹۶

"تعلیم و تربیت اهمیت حیاتی دارند و بزرگ ترین موفقیتی هستند که دولت ها در هر سطحی که

باشند، می‌توانند بدان دست یابند".

"باید بگوییم که برای خوب عمل کردن در زندگی سیاسی خویش، نیازمند آموزش خوب هستیم".